

Dosarul nr. 3ra-699/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: I. Secrieru-Coșleț)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Autoritatea Națională de Integritate,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Garizan împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 2 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Autoritatea Națională de Integritate împotriva hotărârii din 15 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 30 septembrie 2019 Oleg Garizan a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că din 18 iunie 2015 exercită funcția de primar al satului Copceac, UTA Găgăuzia în temeiul hotărârii judecătorești și deține calitatea de subiect al declarării averii și intereselor personale în baza prevederilor art.3 alin.(1) lit. a) din Legea privind declararea averii și a intereselor personale nr.133 din 17 iunie 2016.

În legătură cu faptul că la 1 februarie 2019 administratorul site-ului oficial al Primăriei sat. Copceac, UTA Găgăuzia a demisionat, s-a anunțat un concurs pentru ocuparea funcției în cauză, la care nimeni nu s-a prezentat, inclusiv din motivul necunoașterii domeniului dat, cât și a salariului mic.

Din motivul că Primăria avea stringent nevoie de un astfel de angajat, site-ul fiind creat în scopuri informative a populației, s-a decis de a angaja temporar în funcția dată, pe Ivan Garizan, care deținea cunoștințe în acest domeniu.

Astfel, a menționat că la 13 martie 2019, a emis dispoziția nr.248, prin care în funcție de operator al site-ului oficial al Primăriei a fost numit Ivan Garizan, care îi este fiu și care, deține cunoștințe în domeniul tehnologiilor informaționale.

Ulterior, la data de 3 aprilie 2019 după ce a fost identificat un alt angajat pentru această funcție, a fost anulată dispoziția nr. 248, prin care în funcția de operator al site-ului oficial al Primăriei a fost numit Ivan Garizan.

A indicat că la 12 iulie 2019 de către inspectorul de integritate din cadrul Inspectoratului de Integritate al Autorității Naționale de Integritate, Ion Crețu a fost întocmit actul de constatare nr.71/10, prin care s-a constatat că Oleg Garizan, primar al sat. Copceac, UTA Găgăuzia, a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese prin nedeclararea în modul și în termenul stabilit a conflictului de interese și nesoluționarea acestuia, exprimat prin emiterea actelor administrative și încheierea directă a actelor juridice, și anume dispoziția nr.248 din 13 martie 2019 cu privire la numirea lui Ivan Garizan, care este fiul Primarului în funcția de administrator al site-ului oficial al Primăriei sat. Copceac UTA Găgăuzia și dispoziția nr.320 din 3 aprilie 2019 privind anularea dispoziției nr.248 de numire în funcție a lui Ivan Garizan, care este fiul Primarului, în funcția de administrator al site-ului oficial al Primăriei sat. Copceac UTA Găgăuzia. Totodată, prin actul dat s-a sesizat Oficiul Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat în vederea încetării mandatului de Primar al sat. Copceac UTA Găgăuzia, Oleg Garizan din data rămânerii definitive a actului de constatare ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese. La fel, a fost decăzut din drepturi și în condițiile prevăzute la art.23 alin.(6)-(8) din Legea privind declararea averii și intereselor personale nr.133 din 17 iunie 2016, din data încetării de drept a mandatului său, sau din data rămânerii definitive a actului de constatare ori din data rămânerii definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese, fiind dispusă înscrierea după destituirea din funcția de Primar al sat. Copceac UTA Găgăuzia, sau din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese, în Registrul de stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică.

Reclamantul a considerat că actul de constatare nr.71/10 din 12 iulie 2019, întocmit de inspectorul de integritate din cadrul Inspectoratului de Integritate al Autorității Naționale de Integritate, este ilegal și urmează a fi anulat.

În susținerea poziției sale a arătat că la 12 iulie 2019, Autoritatea Națională de Integritate prin intermediul Inspectoratului de Integritate a întocmit actul de constatare nr.71/10, care i-a fost adus la cunoștință la data de 16 septembrie 2019, prin intermediul reprezentantului, avocatului Irina Cușniriova. A susținut însă că nu a recepționat actul contestat până la data de 16 septembrie 2019, deoarece, era plecat peste hotare, fapt ce se confirmă prin copia pașaportului, unde este aplicată ștampila și care confirmă imposibilitatea recepționării actului contestat în data de 19 iulie 2019.

La fel, a relevat că prin actul contestat s-a dispus constatarea încălcării regimului juridic al conflictelor de interese de către Oleg Garizan, Primar al sat. Copceac UTA Găgăuzia, exprimat prin nedeclararea și nesoluționarea, în termenul și modul stabilit în conformitate cu art. 12 alin.(4) lit.(a) și (b), alin. (7) și art. 14 alin.(1)-(4) din Legea privind declararea averii și intereselor personale nr.133 din 17 iunie 2016. În această privință, a susținut că actul dat este neîntemeiat și anume, din considerentul că inspectorul de integritate Ion Crețu, a examinat cazul unilateral și formal, nu a soluționat cauza obiectiv și echitabil și nu a luat toate măsurile pentru

cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, nu a intrat în esența celor întâmplate și nu a elucidat circumstanțele care dovedesc nevinovăția sa în comiterea faptei imputate, fiindu-i încălcate drepturile la un control echitabil.

Astfel, a opinat că inspectorul de integritate, Ion Crețu a ignorat în întregime explicațiile și argumentele sale pe cazul dat, întocmind în final un act de constatare arbitrar, deoarece nu s-a acordat importanță și interes circumstanțelor potrivit cărora nu au existat doritori de a fi angajați în funcția de operator a site-ului oficial al Primăriei sat. Copceac UTA Găgăuzia, nefiind aduse careva prejudicii statului, ba dimpotrivă a economisit mijloace bănești în bugetul local, deoarece fiului nu i-a achitat salariu (ce se confirmă prin dispoziția nr.722 din 17 iulie 2019 și răspunsul Primăriei nr.307 din 23 mai 2019). De asemenea, a susținut că nu a lezat drepturile altor persoane privind participarea la concurs, nu a avut și nu are interese personale, nu a încheiat contract de muncă cu fiul său și nu a făcut mențiuni în carnetul de muncă.

A enunțat că inspectoratul de integritate a constatat eronat situația de conflict de interese și nu a ținut cont în acest sens de prevederile art. 2 din Legea privind declararea averii și intereselor personale nr.133 din 17 iunie 2016.

Reclamantul a declarat că nu s-a constatat și nu s-a demonstrat prin probe pertinente și concludente în ce constă concret interesul său personal și în ce mod acest interes influențează, sau ar putea influența exercitarea imparțială și obiectivă a obligațiilor și responsabilităților ce îi revin potrivit legii.

A remarcat că nu i se poate imputa contravenția prevăzută de art.313² alin.(1) și (2) Cod contravențional - nedeclararea sau nesoluționarea conflictului de interese de către persoana care activează în cadrul unei organizații publice în sensul Legii privind declararea averii și intereselor personale nr. 133 din 17 iunie 2016, deoarece, a expediat în adresa președintelui Autorității Naționale de Integritate o cerere prin care a solicitat concluzia referitor la chestiunea dacă poate primarul, în contextul Legii privind declararea averii și intereselor personale nr. 133 din 17 iunie 2016, să angajeze la lucru în calitate de administrator al site-ului oficial al Primăriei, pe fiul său.

A mai indicat că nu-i poate fi imputată nici nesoluționarea conflictului de interese, dat fiind faptul că la data de 13 martie 2019 a emis dispoziția nr.248, prin care în funcția de operator al site-ului oficial al Primăriei a fost numit Ivan Garizan, care îi este fiu și care avea cunoștințe în domeniul tehnologiei informaționale, iar la 3 aprilie 2019, prin dispoziția primarului sat. Copceac UTA Găgăuzia, a fost anulată dispoziția nr. 248, prin care în funcția de operator al site-ului oficial al Primăriei a fost numit Ivan Garizan, fiul său.

Astfel, a considerat că pârâtul a constatat eronat situația de conflict de interese, deoarece dânsul la inițiativa proprie a declarat conflictul de interese și l-a soluționat.

A solicitat repunerea în termenul de contestare a actului administrativ, anularea actului de constatare nr.71/10 din 12 iulie 2019, întocmit de inspectorul de integritate din cadrul Inspectoratului de Integritate al Autorității Naționale de Integritate, Ion Crețu.

Prin încheierea din 29 ianuarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lui Oleg Garizan privind repunerea în termen a acțiunii și a fost declarată inadmisibilă acțiunea înaintată.

Prin decizia din 11 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată încheierea din 29 ianuarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin hotărârea din 15 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă cererea de chemare în judecată. A fost anulat actul de constatare a Autorității Naționale de Integritate nr.71/10 din data de 12 iulie 2019.

La 29 octombrie 2020, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 Cod administrativ, Autoritatea Națională de Integritate a depus apel împotriva hotărârii din 15 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 4 decembrie 2020, a prezentat motivarea apelului.

Prin decizia din 2 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Autoritatea Națională de Integritate împotriva hotărârii din 15 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut că acțiunea înaintată de Oleg Garizan la 30 septembrie 2019, a fost depusă în instanța de contencios administrativ, în termen. În acest sens, instanța de apel a reiterat că prin decizia din 11 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost constatată lipsa notificării intimatului în data de 19 iulie 2020, așa după cum invocă Autoritatea Națională de Integritate, or, instanța de judecată prin decizia din 11 mai 2020, a reținut că în cazul neînmânării personale a notificării autorității publice persoanei destinate, prezumția notificării survine doar în cazul în care aceasta este realizată în strictă conformitate cu dispozițiile legale pertinente. Totodată, în cazul în care notificarea este realizată prin intermediul unei trimiteri poștale cu aviz recomandat în ordinea art. 103, 109 Cod administrativ, autoritatea care realizează în acest mod notificarea urmează să specifice, în cazul notificării persoanei la locul de muncă, care este acest loc de muncă, iar în caz contrar, specificarea doar a numelui destinatarului prezumă adresarea trimiterii poștale la domiciliu. Respectiv, instanța de judecată a reținut că la caz, lipsa mențiunii pe trimiterea poștală vizată a remiterii acesteia la locul de muncă al destinatarului exclude posibilitatea instituirii prezumției recepției la data înmânării trimiterii poștale unui terț la locul de muncă. Suplimentar, a fost constatată lipsa în speță a notificării lui Oleg Garizan la 19 iulie 2019, dată la care acesta nici nu era în țară, iar în aceste circumstanțe, prin prisma art. 114 Cod administrativ, instanța de judecată a conchis că data notificării actului contestat este data înmânării de fapt a acestuia, realizată la 16 septembrie 2019.

În continuare, cu referire la fondul acțiunii, Curtea de Apel Chișinău cu trimitere la prevederile art. 3, 32, 37 ale Legii cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132 din 17 iunie 2016, art. 12, 26 ale Legii privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, art. 10 al Legii privind statutul alesului local nr. 768-XIV din 2 februarie 2000, art. 11 al Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr.199 din 16 iulie 2010 și art. 3, 12 ale Legii privind declararea averii și a intereselor personale nr. 133 din 17 iunie 2016, a reținut ca fiind justă concluzia primei instanțe referitoare la temeinicia acțiunii și anularea actului de constatare nr.71/10 din 12 iulie 2019 a Autorității Naționale de Integritate.

În acest context, instanța de apel a subscris concluzia primei instanțe precum că în acțiunile primarului Oleg Garizan nu se atestă existența vreunui interes la emiterea actului de angajare și în special a celui de anulare a actului de angajare a fiului său în funcția de operator al site-ului oficial al Primăriei satului Copceac,

având în vedere că acțiunile date s-au datorat necesității asigurării activității Primăriei și nu pentru obținerea unui interes personal, fiind astfel asigurată funcționalitatea instituției pe care o conduce.

Acționând în asemenea mod, instanța de apel a concluzionat că Oleg Garizan nu a obținut anumit avantaj material/nematerial, ci doar a asigurat interesul comunității, aceasta și în situația în care fiul său nu a fost remunerat pentru activitatea sa.

Curtea de Apel Chișinău a învederat că prin actul de constatare nr. 71/10, Autoritatea Națională de Integritate nu a îndeplinit obligația pozitivă de a proba și stabili existența interesului personal al lui Oleg Garizan la emiterea actelor administrative: dispoziția nr. 248 din 13 martie 2019 privind angajarea la serviciu în cadrul Primăriei satului Copceac, UTA Găgăuzia a lui Ivan Garizan și dispoziția nr. 320 din 3 aprilie 2019 privind anularea dispoziției nr. 248 din 13 martie 2019.

În continuare, instanța de apel a remarcat că la identificarea celei mai bune soluții pentru rezolvarea unei situații de conflict real se vor lua în considerare interesele organizației publice, interesul public, interesele legitime ale salariaților, nivelul și tipul funcției deținute de persoana în cauză, natura conflictului de interese, precum și alți factori, iar în cazul în care conducătorul organizației publice nu poate soluționa un conflict de interese real, acesta se adresează Autorității Naționale de Integritate.

Având în vedere cadrul legal incident situației din speță în coroborare cu circumstanțele de fapt, instanța de apel a conchis că, la caz existența conflictului de interese nu se justifică, iar sancțiunea aplicată prin actul de constatare este vădit neproportională și nu corespunde scopului pentru care a fost implementată legislația în domeniu.

La caz, instanța de apel a menționat că funcția în care a fost angajat fiul lui Oleg Garizan nu este o funcție publică, ci una ce ține de domeniu privat, iar angajarea acestuia nu a avut loc ca urmare a eludării și/sau influențării în alt mod a unui concurs, ci din cauza că la concursurile organizate nu s-a înscris pentru a participa niciun solicitant.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut că constatarea în privința lui Oleg Garizan a încălcării regimului juridic al conflictului de interese și aplicarea consecințelor conform acestuia de încetare a mandatului de primar, de interdicție de a exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică pe o perioadă de trei ani de către Autoritatea Națională de Integritate, contravine circumstanțelor din speță, având în vedere că din probatoriul administrat, se atestă lipsa personalului pentru administrarea site-ului Primăriei, iar la momentul emiterii actelor de către primarul Oleg Garizan, alte persoana care să pretindă sau să-și manifeste dorința de a accede la funcția menționată, nu s-au înregistrat, fapt care impune concluzia că angajarea fiului său a fost îndreptată spre satisfacerea necesității publice, fiind manifestată responsabilitatea individuală și asigurată transparența și controlul public.

Mai mult, instanța de apel a specificat că Oleg Garizan a solicitat la data de 3 aprilie 2019 poziția Autorității Naționale de Integritate referitor la situația de existență/sau nu a conflictului de interes și posibilitatea și/sau nu de a angaja fiul său în cadrul Primăriei, în situația lipsei de cadre, ceea ce implică acționarea deschisă,

transparentă a acestuia, cu bună credință și lipsa conflictului de interes în acțiunile lui conform actelor imputate.

Suplimentar, instanța de apel a apreciat corectă și concluzia primei instanțe asupra nerespectării de către autoritatea publică a termenului procedurii administrative, având în vedere că în acest sens controlul a fost inițiat la data de 23 aprilie 2019, conform procesului-verbal de inițiere a controlului nr.82/10, iar actul administrativ a fost emis la 12 iulie 2019, și acte din care ar rezulta prelungirea termenului dat de către autoritate și realizarea condiției de înștiințare a reclamantului, nu se atestă.

În consecință, Curtea de Apel Chișinău a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural, iar soluția de admitere a acțiunii este justă, fiind rezultată din aprecierea probelor cercetate în cadrul procesului de judecată în coraport cu normele aplicabile speței.

La 18 mai 2021 Autoritatea Națională de Integritate a depus recurs împotriva deciziei din 2 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

A indicat că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că în speță nu poate fi aplicat termenul de 30 de zile de finalizare a procedurii administrative conform Codului administrativ, deoarece autoritatea la emiterea actelor de constatare se ghidează de prevederile normelor speciale, care nu prevăd expres un termen de efectuare a controlului.

La fel, a menționat că intimatul nu s-a adresat cu informarea și soluționarea conflictului de interese real în care se afla până la emiterea dispoziției nr. 248 din 13 martie 2019 de angajare la serviciu în cadrul Primăriei satului Copceac, UTA Găgăuzia a fiului Ivan Garizan. Astfel, a susținut că instanța de apel nu a luat în considerație că de către Oleg Garizan a fost încălcat regimul juridic al conflictelor de interese, manifestat prin semnarea actelor administrative care favorizează persoana apropiată.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 2 martie 2021, fiind notificată Autorității Naționale de Integritate în data de 18 aprilie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție a scrisorii recomandate anexat la dosar (f.d. 207). Astfel, recursul depus la 18 mai 2021, este în termen.

La 2 iunie 2021 în adresa intimatului Oleg Garizan, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței. Deși, intimatul a recepționat recursul, fapt ce rezultă din avizul de recepție a scrisorii recomandate (f.d.227), nu și-a valorificat dreptul procedural de depunere a referinței.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Autoritatea Națională de Integritate, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină

cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Autoritatea Națională de Integritate.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Autoritatea Națională de Integritate, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh